

Kontakten



Ericsson
LM

Nr 5

1947

LM-ARNAS TIDNING

Kontakten

LM-arnas tidning

Ansvarig utgivare: Hugo Lindberg
Redaktör: Sigv. Eklund tel. 453
Redaktionssekr.: Gunnar Hagwall
tel. 457

Redaktionskommitte:

Herbert Fredborg, Xud, tel. 429
Åke Andersson, Vta 06, tel. 706
Ragnar Göransson, Vta 16, tel. 258
Sten Tiberg, VtsC, tel. 642

Lokalredaktörer:

S von Melsted, SRA, tel. 211
E Hellström, Sieverts Kabelverk, tel. 319
F Lundquist, SER, tel. 3 o. 303
B Hedman, Ermi, tel. 264
S Wahlgren, FÖB, tel. 75
M Steiner, Kabelverket, Älvsjö, tel. 31
G Thorén, Alpha, tel. 65
K Wästfelt, SIB, tel. 569

Omslagsbild:

Alice Petersson, Alpha, koncernmästarinna i höjdhopp för damer.

Ur innehållet:

	sid.
Förslagsverksamheten på kontoret	83
Semesterglimtar	84
Främmande städer och verkstäder	86
Ruinerna talar	89
Fingerskivans väg genom verkstaden	90
Silly Symphony	92
Smäländsk kärngubbe LM-veteran	93
Idrotten	96

XY-väljaren i Amerika

Stromberg-Carlson Company i New York, som av LM Ericsson förvärvat rätten att i USA tillverka och försälja XY-väljare, kunde den 7 augusti i sina annaler anteckna, att den första allmänna telefonstationen med XY-väljare anslutits till ett publikt telefonnät i USA. Detta skedde i Worthington i Pennsylvania för Kittanning Telephone Companys räkning. Stationen är utbyggd för 80 abonnentledningar med ca 250 anslutna apparater, varav det övervägande antalet i partlinjekoppling. Över 5 000 anrop gjordes första dagen och endast 2 fel noterades. Båda dessa fel berodde på felaktiga justeringar, den ena i en väljare och den andra i ett relä. Efter omjusteringar fungerade anläggningen oklanderligt.

Hela utrustningen var byggd och tillverkad i Stromberg-Carlson Companys fabrik och med deras egna verktyg.

Inkopplingen bevitnades förutom av representanter för Stromberg-Carlson Company och Kittanning Telephone Company även av representanter för den lokala telefonförvaltningen i Pittsburgh, vilka var mycket imponerade av den precision, med vilken de nyinstallerade väljarna arbetade.

LM-filialen i Karlskrona

har nu tre monteringsband igång och det fjärde är snart klart. Produktionen är nu 3 000 apparater i veckan och väntas snart bli 4 000. F. n. utföres endast monteringsarbete, men så småningom väntas även en del detaljtillverkning komma igång, och därmed har nuvarande lokaler tillfullo utnyttjats. Den del av fabriken, som är under uppförande, skall enligt planen vara färdig 1 maj 1948.

I Söderhamn monteras nu 4 000 fingerskivor pr vecka, vilket motsvarar ungefär 80 % av fulla kapaciteten. Vidare hopsätts ca 1 000 små handinduktorer pr vecka och en finmekanisk avdelning sysselsätter 20 man.

Samarbete postverket—LME

Postverket har i allt större utsträckning börjat begagna sig av halkortsmetoder, särskilt vad Postsparbanken och källskatten beträffar. Detta har emellertid medfört vissa begynnelsevärigheter, orsakade av bristen på personal, som kan rätt utnyttja de nya tekniska hjälpmedlen. För att råda bot på detta har instruktionskurser anordnats hos L M Ericssons Driftkontroll AB i Stockholm och Göteborg. Sammanlagt 30 biträden deltog i kurserna och från posthåll vitsordas, att samarbetet mellan LME och postverket även i detta fall var det bästa.

SRA ökar aktiekapitalet

Svenska Radio AB har beslutat öka sitt aktiekapital från 875 000 kr till 2 625 000 kr. Ökningen sker medelst nyteckning genom utgivande av 17 500 nya aktier om 100 kr stycket. Emissionskursen är 120 kr per aktie. Av det hittillsvarande aktiekapitalet om 875 000 kr äger moderbolaget L M Ericsson en majoritet om 499 700 kr. Enligt bokslutet för 1946 hade Svenska Radio AB egna medel på sammanlagt 1,6 milj. kr, men skulder på 5,2 milj. kr.

Midsommargårdens vecka

till förmån för Europahjälpen bjöd på ett både gediget och omväxlande program. Lördagen den 13 september hölls vernissage på en konstutställning och öppnades en fotoutställning, och på kvällen hade södra förstädernas sektion av ABF 25-årsfest. På söndagen ordnades en ungdomsafton och på måndagen mannekänguppvisning. I skenet av strålkastare och marschaller sjöngs på tisdagskvällen allsång på Telefonplan och det var naturligtvis Sven Lilja som dirigerade. Onsdagen och torsdagen var ägnade åt film, respektive teater och på fredagskvällen var det promenadkonsert under medverkan av LM-orkestern. Studierektor Sigfrid Leander talade på lördagen över ämnet »Vad ska vi ha för skoj i kväll» vid ett samkväm för deltagarna i Midsommargårdens kurser, och sista dagen, söndagen den 21 sept., arrangerades dels matiné med föreställning av Midsommargårdens barnteater, dels samkvämsafton med uppträdande av skådespelare Lauritz Falk samt dans.

Ermis lärlingsskola

Ermis lärlingsskola har börjat sin verksamhet. Sexton pojkar deltar i undervisningen, som bl. a. omfattar praktik på verkstaden. Tio av pojkarna kommer från Norrland och har inkvarterats i det nya lärlingshemmet i Ängby.

Veckoslutskurs i Sång-Säby

LME:s fritidskommitté anordnade 20—21 september en veckoslutskurs i JUF:s föreningsskola i Sång-Säby. Sextio deltagare hade anmält sig, 30 från Verkstadsklubben, 20 från SIF och 10 från LME:s arbetsledareklubb. På lördagen hölls föredrag om ekonomiska frågor, varpå följde diskussion samt samkväm. På söndagen blev det föredrag om företagsekonomi samt en orientering om JUF-skolans verksamhet.

Slutligen hölls ett föredrag om »Företaget och vi», på vilket följde en synnerligen livlig och stundom rätt hetsig diskussion. Färden till och från kursen företogs i abonnerade bussar.

FÖRSLAGSVERKSAMHETEN PÅ KONTORET

Som många väl redan har sett av intendentens kun- görelse på kontorens anslagstavlor, har kommittén nu äntligen hunnit slutbehandla och prisbelöna en del av de inkomna förslagen till förenkling av kontors- arbetet. Intill juni månads utgång hade 14 personer hörsammat VD:s uppmaning, och inlämnat tillsam- mans 26 förslag. Några revolutionerande idéer, som kunde leda till frigörande helt eller delvis av egen eller andra personers arbetskraft, har visserligen icke kommit fram, men däremot många goda uppslag inom ramen för vad man brukar kalla god vardags- rationalisering.

Kommittén har vid bedömandet utgått från den prin- cipen att ett förslag för att kunna belönas skall direkt eller indirekt ge impulsen till en arbetsförenkling. Det blir sedan kommitténs uppgift att se till att de belönade förslagen verkligen genomförs i prak- tiken.

Det är säkert av intresse att få en orientering om de belönade förslagen, och därför presenteras de härmed.

Ingenjör Enger, SIB, föreslår:

1. En ny ritningscentral, innehållande kopior av rit- ningar och stycklistor etc., och tillgänglig för hela företaget i Midsommarkransen. Fördelarna med en sådan ritningscentral skulle vara, att man kan spara kopior och skona originalritningarna. Den- na fråga blir aktuell i samband med överflytt- ning till nybygget.
2. En linjal med logaritmiska skalor att användas, då man gör tekniska utredningar och beräk- ningar.

Linjalen i fråga är ett bekvämt hjälpmedel och *Ik* har anmodats beställa 1 000 st. att användas inom kontoret och som reklamartikel.

3. Koordinatmåtsättning på komplicerade samman- ställningsritningar.

Detta slag av måtsättning kommer i första hand till användning, då man gör s. k. utslagsritningar och kan då i många fall underlätta konstruktö- rernas arbete.

Systemet kommer att delges alla intresserade parter.

4. Ny blankett i format A4 för anmälan om telefon- påringning.

I detta fall har kommittén icke följt förslaget, men har ansett det vara värt en belöning, där- för att det givit den en impuls. I stället för den nuvarande blanketten av format A6 har en ny sådan, hälften så stor, alltså A7, ritats.

Genom förmedling av Esselte kommer den nya blanketten snart att finnas tillgänglig i allmänna handeln.

Fru Anne-Marie Eriksson, Vas, har föreslagit en förenkling i personalrapporteringen från *Eva* till *Vas*, och åtgärder har redan vidtagits i enlighet härmed.

Herr H Thunström, Ev, anser att frånvarostatistiken för timavlönad verkstadspersonal bör kunna förenk- las, och detta kommer också att ske.

Ingenjör K Waldelius, Xls, föreslår:

1. Omläggning av ordningen vid utskrivning av för- slitna hektograforiginal samt vid korrigerig av vissa ABC-specifikationer.

Nya bestämmelser, som i huvudsak följer förslags- ställarens anvisningar, har utfärdats.

2. Utvidgning av nuvarande ritningscentralens, *Vtr*, verksamhet till att bli en utlåningscentral för hela företaget.

Förslaget är i huvudsak detsamma, som framförts av ingenjör Enger.

Fröken E Borenberg, Pb, föreslår en omorganisa- tion av skrivcentralen *Pb* med annan arbetsfördelning och omläggning av arbetet.

Tänkbart är, att en omorganisation av *Pb* kommer att genomföras efter laboratoriebyggnadens färdigställan- de. Skulle så inte bli fallet, kan förslaget ge uppslag till viss förenkling i arbetet.

Ingenjör A Diesen, Xa, föreslår att tekniska nyheter rörande förhållanden vid reläer, väljare, kopplings- kombinationer osv. skall meddelas alla dem, som inom olika arbetsgrupper sysslar med hithörande problem.

Ingenjör Diesens idéer leder tanken in på standardise- ringen av scheman och denna fråga kommer att tas upp på ett tekniskt sammanträde.

Herr A Blomqvist, Vpp, föreslår en förenkling av arbetet inom tidsättaregruppen på planeringsavdel- ningen. En omläggning i huvudsak efter förslags- ställarens anvisningar har redan verkställts.

Herr G Stiernborg, Evk, vill undvika de tidsödande utskrivningarna av rapporterna från *Evk* rörande kostnader för reparations- och ändringsarbeten etc.

(Forts. på sid. 99)



Ruth Lorenzen, Xsm, studerar färgerna och den underbara arkitekturen hos en tulpan medan t. h. ett bi är i full färd med att samla nektar på en prästkrage. Nedan till vänster sätter trädgårdsmästare Artur Lindstedt gladioluslökar. Längst ned en vit tulpan i närbild.

Fritiden och "fosterjorden"

I ledaren i förra numret av **KONTAKTEN** framlade Fritidskommitténs ordförande några synpunkter på kommitténs uppgifter. Att dessa uppgifter kan ytterligare vidgas, är en gliven sak, och i artikeln framhölls, att kommittén är lyhörd för alla »matnyttiga» förslag utifrån. **KONTAKTEN** har från en av sina läsare mottagit nedanstående förslag.

Det finns många sätt att finna förströelse på fritiden, och det är väl, ty smak och önskemål är olika.

De unga vill helst ha mera nöjesform på sin fritidsförströelse, såsom dans, cabaréer och fester av olika slag, och de äldre något annat som ger avkoppling.

När Fritidskommittén planerar sin verksamhet bör det alltså vara med dessa mål för ögonen.

En av fritidsförströelsernas programpunkter är amatörteatern, som är ett tacksamt område för dem som har lust att delta i själva verksamheten, och för de övriga är den ett bra inslag i alla fester och sammankomster, som de mer passiva beivrar.

Vi har nyss sett vilken lycka stycket *Värmlänningarna* gjorde. Men betänker man vilket oerhört arbete det är att inöva ett sådant stycke, blir man nästan gripen av tanken, att teatergruppen »förlyfter sig». Man blir nog så utkörd av alla repetitioner och motgångar, att det är fara värt, att man slöar till och drar sig.

Jag själv har ett gammalt minne av den saken. Det var nämligen ett gäng järnvägsfolk, som började med amatorteater. Ja, de var så säkra på sin förmåga, att de hoppade på en operett, och verkligen genomförde den — och det så bra att de kunde resa till ett par grannsamhällen och spela den. Vi hade tjo och tjim så länge det varade (var med bakom kulisserna och jobbade), men sedan var det slut på energin. Min uppfattning är, att man skall ta upp enklare saker, och har man en stor trupp och ett par, tre stycken på repertoaren, så kan man ha sysselsättning åt de flesta i truppen.

Blomsterminnen



Det blev en het sommar och en ovanligt lång och vacker höst i år och LM:arna i Midsommarkransen kunde länge glädja sig åt blomsterprakten på fabrikskomplexets sydsida. När detta nummer av **KONTAKTEN** distribueras, måste väl blommornas saga dock i det närmaste anses vara all, om man undantar tidlösan, som på hösten sticker upp sina skira, nakna kalkar ur jorden.

Tänk om man skulle försöka uppskatta antalet blommor, som i år fröjdats ögat vid huvudfabriken! Det är en ganska hopplös uppgift. Besinna, att det härom året planterades ut inemot 15 000 lökar, av vilka de flesta finns kvar ännu och skjuter upp blommor varje vår! Men vi kan ju räkna upp några av de Floras barn som vi mer eller mindre medvetet glatt oss åt. Snödroppar, krokus, tulpaner, narcisser, pärlhyacinter, primulor, delphinium, sandlilja, studentnejlika, japanska anemoner, prästkragar, iris, rosor, pelunior, saxifraga, euphorbia, scilla sibiricus, ibris, cupretsia, guldregn, förädlad ljung, vallmo, solrosor och bellis. Detta är bara en liten axplockning.

Är oktober månad vacker och man själv lite poetisk, kan man kanske nu konstatera, att »rosorna dofta i vissna kvarter». Men man bör i optimismens namn tillägga, att de ska »blomme näste skær Sommer».



Visa telefonkultur!

Det är en prestigesak för de anställda vid ett stort telefonföretag att visa telefonkultur och föregå med gott exempel. Svara därför aldrig »hallå» utan med eget eller avdelningens namn eller apparatens nummer.

För oss industriarbetare passar det nog mindre bra med det som kräver månadslånga repetitioner, ty hus och hem och andra intressen skall också ha sitt. I övrigt bör man nog tänka på vad rekvisita och lokaler ger för möjligheter. Inte minst viktigt är, att man bereder sina kamrater och deras familjer möjlighet att få övervara evenemangen för en skapligt låg avgift. Det får inte gå på 10—15 kr. för att man med hustru och barn skall kunna åka ut till festplatsen och fördriva en kväll — det tillåter inte inkomsten och ekonomisinnets. Jag förmodar att lokalhyran, som brukar vara det tyngsta, inte är så hög i företagens matsalar — så då så...

En annan förströelse som många skulle gilla, jag menar de som vill gå i säng på lördagskvällen, men som man kan få träffa pigga och nytra kl. 5 på söndagsmorgonen — det är fri-luftslivet. Särskilt på sommaren önskar de något att påta i — kolonilandet menar jag. Men även detta bör ordnas på ett bra och billigt sätt. Det får inte vara så avlägset, så man måste betala för resor dit, utan kan ta sig dit drägligt på cykel. Så bör det vara ett rätt stort koloniområde, så man kan använda traktorer eller häst för det grävsta jobbet. Skall man spadvända några 100 kvadratmeter varje vår och sedan bereda jorden för sådd, tappar man också då sugen efter någon tid. Ty inkomsten från ett koloniland blir inte så stor — dock en god hjälp till familjens uppehälle — om man har förstånd att ägna sig åt ett par tre nyttoväxter, och inte plottar med en massa krafs, som bara ger mycket arbete och ingen valuta. Skulle inte företagen, utan att gå överstyr, kunna hjälpa igång en del av personalen, som inte idrottar, genom att arrendera några tunnland med lämpligt läge, och upplåta småstycken åt intresserade? Helst gratis, förstås, men någon liten avgift kan vi gärna betala om vi får grovgöret utfört av en traktor. Jag tänker nu mest och i första hand på de firmor, som har egen traktor. Den används ofta för en del grovsysslor och snöröjning på vintern, men står nästan sysslolös hela sommaren. Det skulle i sådant fall inte bli så stora kostnader för redskap. När det finns transportvagnar förut skulle man klara sig med en plog och en harv, ty en slätskrubb kan man göra själv av litet avfallsvirke. I nödfall gör jag den alldeles gratis på fritid om vi kommer så långt i förberedelserna.

*

Fritidskommittén kommer att i vederbörlig ordning ta ställning till förslaget.

»60218»



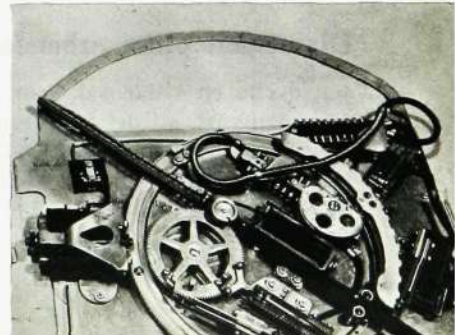
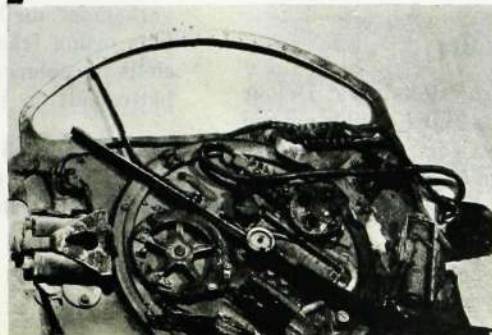
centralen i drift tills den tre år senare kunde underkastas en mera omfattande reparation och kompletteras med materiel från annat håll. Liknande händelser inträffade i bl. a. Benevento, Neapel, Caltanissetta och Marsala.

På översta bilden ses ett parti av Benevento efter bombardemang. Därunder visas hur automatcentralen i Palermo såg ut efter bombardemang 9 maj 1943. Där bredvid: Skadad materiel framgrävs ur ruinerna i Neapel. T. h. interiör från SET:s provisoriska verkstad i Neapel och längst ned en skadad väljare (t. v.) som sedan åter istandsatts (t. h.). Det mesta av reparationsarbetet utfördes under ytterst primitiva förhållanden. I Palermo, t. ex., saknades både vatten och ljus.



Flera av de av L M Ericssons italienska koncessionsbolag Società Esercizi Telefonici uppförda och skötta telefoncentralerna i södra Italien drabbades av krigets förstörelse. Så var t. ex. fallet med telefoncentralen i Palermo, som blev mycket illa åtgången av bomber 9 maj 1943. Halva byggnaden störtade samman och interurbancentralen förstördes. Även automatcentralen fick en del skador.

Trots ytterst svåra förhållanden beslöt SET söka reparera skadorna. Väljare, reläer, register etc. grävdes fram ur spillrorna, krökta axlar rättades ut och delarna befrädes från kalkdamm och grus. Trots frånvaron av olja började väljarna fungera igen och trots att apparaturen i tre års tid stod oskyddad för damm och fukt hölls telefon-



Någon gång på värkanten kommer det upp ett anslag på verkstaden att bolaget, i enlighet med ett tidigare fattat beslut, även i år kommer att ställa medel till förfogande för utdelning av resestipendier. Vi sitter några stycken av klubbstyrelsen och kommenterar händelsen. Självfallet glider resonemanget in på det förhållandet, att arbetarna visar så ringa intresse för att tillvarata den studiemöjlighet som här ges. Förra året var det endast en arbetare som sökte och också erhöll ett sådant stipendium. Någon kastar fram att klubbstyrelsen borde lämna in en ansökan för att erhålla anslag till en studieresa. Sedan saken en tid diskuterats, vissa förundersökningar gjorts, studiemål och resplan preliminärt fastställda, inlämnades till styrelsen för stipendiefonden en ansökan med begäran om ett anslag för att studera arbetsförhållanden vid andra företag. Efter någon tid fick vi meddelande om att bolaget beslutat bifalla vår ansökan, men då bolagsledningen icke ville belasta fonden med denna utgift, skulle kostnaderna betalas direkt av verkstaden. Frågan togs på nytt upp inom klubbstyrelsen, vilken nu hade att utse deltagare i resan. Det blev undertecknad, tillsammans med Åke Andersson och Artur Öster som erhöll förtroendet att bli klubbstyrelsens representanter.

Underhandlingar inleddes nu med Reso för att få sakkunnig hjälp med ordnandet av logi, biljetter och det slutgiltiga fastställandet av restider o. dyl. Dessa frågor löstes snabbt och effektivt, och resan lades upp enligt följande plan: Motala, Huskvarna, Göteborg, Oslo, Karlstad, Bofors, Örebro, Eskilstuna, Västerås och tillbaka till Stockholm. Starten ägde rum den 10 augusti.

Det kan utan vidare slås fast, att resan i alla avseenden varit lyckad. Mycket har vi sett och mycket har vi lärt. Blicken har vidgats. Jämförelser kan dras både i positiv och negativ riktning. Förhållanden som hos oss kan synas besvärliga blir bagateller jämförda med



Tre representanter för Verkstadsklubben, Hans Gustafsson, Vta 11, Åke Andersson, Vta 06, och Artur Öster, Vta 67, har i sommar på verkstadens bekostnad företagit en studieresa till en rad industrier på andra håll. Resan, vars ändamål var att låta deltagarna studera arbetsförhållandena vid andra företag, gick från Stockholm till Motala, Huskvarna, Göteborg, Oslo, Karlstad, Karlskoga, Bofors, Örebro, Eskilstuna, Västerås, och åter till Stockholm. Verkstadsklubbens ordförande, hr Hans Gustafsson, berättar i vidstående artikel om resenärernas intryck under färden, som blev mycket givande och gav många olika uppslag.

De tre färdledarna. Övan fr. v. hr Hans Gustafsson och hr Åke Andersson och här bredvid hr Artur Öster.



Främmande städer och verkstäder

samma förhållanden på andra platser. Men också det att problem som vi brottas med, har man lyckats lösa på bättre sätt vid andra företag. Det skulle här föra för långt att gå in på detaljer, endast glimtvis och i stora drag skall dessa frågor tas upp. Skiljaktigheterna mellan exempelvis den lätta industri vårt företag representerar och tunga industrier som varv, gjuterier och andra är ju också så stora, att några direkta jämförelser icke kan göras. Men många som nu är vana vid att arbeta i rena, ljusa lokaler, komme säkerligen att rygga tillbaka om de konfronterades med den smuts, den oreda och det slit som finns på många andra håll.

Diametralt olika arbetslokaler.

Låt oss ta en sådan sak som arbetslokalerna. Det är förvånansvärt, att det fortfarande finns dylika av den låga för att inte säga usla kvalitet som faktiskt är fallet. Lokaler vilka är som glödande helveten på sommaren och kalla dragiga skjul på vintern. Det skall

dock i rättvisans namn erkännas att vi också träffade på motsatsen. På vissa platser vi besökte hade man på ett mycket tillfredsställande sätt lyckats ordna sådana saker som temperering, luftväxling och utsugning. Det kan kanske vara av intresse att i det sammanhanget nämna om en bergverkstad vi fick se. Här gick det att utan svårighet hålla en nära nog konstant temperatur året runt. Luften var ren och frisk, det var närmast en lättnad att komma in i denna svala boning från hettan ute. Någon tryckande känsla, som man gärna kunde tro skulle inställa sig kände vi icke och kollegerna som här hade sin arbetsplats var av samma uppfattning. Belysningen var tillfredsställande ordnad med dagsljuslampor. Men också vid några andra verkstäder med moderna utrustningar hade man lyckats ordna frågan om utsugning och luftväxling, speciellt på polerings- och förnicklingsavdelningar, på ett bättre sätt än hos oss.

Jag nämnde slitet. På sina håll är arbetstakten uppdriven till det onaturliga. Man förundrar sig över att människorna stoppar för detta jäkt. Tungt arbete, het-

sigt tempo och dåliga arbetsförhållanden i övrigt måste betecknas som rovdrift med arbetskraften vilken i det långa loppet kommer att hämna sig. Det är förvånansvärt vilka variationer som existerar på detta område. Vid andra företag var däremot arbetstakten sedd ur vår synpunkt låg. Arbetet flöt fram lugnt och säkert, utan hets. Arbetarna hade här också en helt annan prägel över sig än de jäktade kollegerna. Givetvis sammanhänger detta delvis med arbetets art. Vid det mera yrkesbetonade arbetet blir i allmänhet arbetstakten lägre än vid rent tempoarbete.

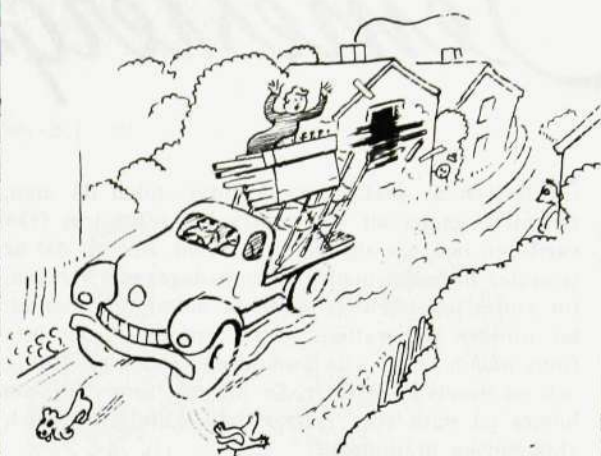
Stora ansträngningar för bra arbetarskydd.

En mycket viktig del av arbetsförhållandena i stort vilken vi under resan ägnade vår uppmärksamhet är arbetarskyddet. På den punkten kan man glädjande nog konstatera en av både arbetare och arbetsgivare visad, seg beslutsamhet att här inte tappa taget. Det läggs ned ett oerhört arbete och stora kostnader för att på alla tänkbara sätt skapa större säkerhet till liv och lem i arbetet. Det brinnande intresse för skydds- och säkerhetsfrågor vi överallt mötte bådars gott för framtiden. Klart är att stora olikheter föreligger på detta område. Det ena företaget har kommit längre än det andra. Betingelserna är också i många fall helt olika. Företag som SKF och LM har inte alls problem av den storleksordning som t. ex. Götaverken, Bofors m. fl. att brottas med. Man har ändock här, där riskerna är betydligt större, kommit mycket långt då det gäller att förhindra och förebygga olycksfall. Säkerhetstjänstens organisation och arbetssätt varierar från det ena företaget till det andra. Organisationen har i görligaste mån anpassats till det egna företagets förhållanden, och genom att bygga på tidigare erfarenheter har man sökt nå fram till den form som bäst passar in i företagets struktur. Jag tror att man härigenom också nått de bästa resultaten och framskapat den effektivaste formen för säkerhetstjänstens ordnande.

Stimulerande samtal — värdefulla kontakter.

Att resa, besöka nya platser, få en inblick i förhållanden som skiljer sig från de vardagliga och att träffa samman med andra människor är alltid stimulerande. Inte minst det sistnämnda. Ett helt typgalleri har under dessa dagar passerat revy. Människor med en livslång erfarenhet från arbetet, som känner arbetslivets problem utan och innan, som var med redan då seklet var ungt och fortfarande står mitt uppe i verksamheten. Personer som genom egna insatser varit med och påverkat utvecklingen och av vilka vi yngre har mycket att lära. Vid sidan härom de yngre som med tillförsikt gripit sig verket an. De personliga kontakter som knutits, de diskussioner som förts har icke varit det minst givande på denna turné. I det sammanhanget kan det vara på sin plats att ägna några rader åt vännerna i Norge. Det var med en viss osäkerhet, beroende på kriget och de stämningar detta skapade, vi motsåg kontakten med kamrater i Oslo. Den oförställda glädje norrmännen lade i dagen över vårt besök och den gästfrihet de visade tog oss snabbt ur villfarelsen. Oundvikligen kom resonemanget in på för-

LM-sensation i Gnesta



För en tid sedan inträffade en sensation i Gnesta, i vilken en lastbil från LM spelade huvudrollen.

Bilen hade lastats med ett par stora telefonstativ och satte kurs på Katrineholm. Resan gick fint till Gnesta. Huvudgatan där råkade vara lite gropig och bilen kom i gungning.

Dessutom ville olyckan, att en husägare utmed huvudgatan försett sitt palä med ovanligt långt utskjutande balkong.

Den balkongen fastnade på ena stälstativet...

Det gick kanske inte fullt så illa som på bilden här ovan. Det fanns nämligen ingen på balkongen.

Men när bilföraren började skilja balkongen och stativen åt, upptäckte han, att stativen egentligen skulle till Söderhamn!

hållandena under ockupationen. Sporadiskt och glimtvis fälldes yttranden och återgavs minnen som blotade vad norrmännen fick utstå under kriget och även rent personliga tragedier skyntade fram. Men den framtidstro som besjälade våra norska vänner var icke att ta miste på trots alla dagens svårigheter. Följderna av kriget gör sig ännu gällande, icke minst vad det gäller arbetsintensiteten. Det är ju heller inte så underligt om ett folk som i fem år varit inställt på att göra så litet som möjligt, har svårt för att på en gång sadla om och bli fullt effektivt. Men trots allt var norrmännen fast beslutna att utplåna krigets spår och bygga upp ett nytt och bättre Norge.

Man kunde utan svårighet fylla spalt efter spalt med minnen, intryck och upplevelser efter den resa vi haft förmånen att göra. Men spaltutrymmet är begränsat. Här har endast skummats lite av det som vi ansett vara det väsentliga och det som lämnat de starkaste intrycken efter sig. Givet är att intrycken betyder mest rent personligen för deltagarna. Att skildra dem på ett levande sätt för andra, därtill fordras en bättre penna än min. Vi tror ändock att vad denna studieresa har givit kan bli av betydelse vid bedömningen av och vid strävandena till den gemensamma lösning av hithörande eller andra problem inför vilka vi kommer att ställas vid LM. Om så sker blir betydelsen inte blott eller mest personlig, utan frukterna kan nyttiggöras i större sammanhang.

Semesterglimtar



Semestern är årets stora Äventyr, tiden då man, för att begagna ett slitet uttryck, kastar loss från vardagen och ger sig friheten i våld. För en del är semester liktydigt med hängmatts dagar och Nirvana, för andra innebär den solstekta hällar och mer eller mindre salt vatten. Andra anser, att det inte finns någon bättre vila än ombyte av sysselsättning och en dusch av nya, friska intryck, som man kan hämta på nära eller fjärran håll, alltefter tid och ekonomiska möjligheter.

Fröken *Ingrid Nilsén*, Vta 38, hör till dem som inte har smak för att ligga stilla på en och samma fläck utan vill flacka omkring till lands eller vatten. I år blev det det sistnämnda.

— Vi gav oss iväg i pappas motorbåt och satte kurs på Ljusterö. Alla tiders väder! Vi badade, solade oss, hälsade på ute på ÅSS:s klubbholme utanför Norra Värmdön, kattade omkring lite varstans i skärgården och gjorde strandhugg där det passade. Vi bodde ombord och skaffade där det föll sig. Motorkrångel? Ånej, inte så länge pappa är motorman — förresten är jag inte alldeles bortkommen själv heller. Men nästa år skall jag cykla och titta på något nytt. Det blir väl till Göteborg, skulle jag tro. Kanalbåt? Nej, det är för besvärligt. Och så går det för långsamt. Undan ska det gå, annars får det vara för mej.



Klart för motorbåtsfärd

På cykelcampingtur till Dalälvens utlopp.

Hr *Kurt Ladig*, Vta 15, hör till friluftssäskarna och hade i år beslutat sig för att se Dalälvens möte med Bottenhavet. Han tog alltså tältet och sin bättre hälft med sig och trampade norrut på cykel.

— Vi åkte ungefär fem mil om dan. Första dan körde vi till Sigtuna och tältade i en inhägnad. Det skulle vi ha låtit bli, för där fanns kor, som var nyfikna på vad som



Sigtuna, vagn för tältet

fanns inne i tältet. Sen undvek vi såna där inhägnader. Vi fortsatte över Östervåla och Gysinge till Söderfors och Älvkarleby och därifrån följde vi älven till mynningen. Hemvägen tog vi över Uppsala. Det blev ungefär 45 mil sammanlagt. Nästa år ska vi ta en längre tur. Cykelfärd med camping är modellen för den som inte har så gott om pengar. Men nog önskar jag, att jag hade tre veckors semester, så jag hann se litet mera.

En cykeltur runt sommarfagra Siljan.

Fröken *Karin Lorentz*, Vta 38, vill också gärna se sig omkring och i år var Siljan hennes längtans mål. Tillsammans med en väninna tog hon tåget till Säter och följde därifrån en cykelroute, som Svenska Turistföreningen lagt upp åt dem. Den gick över bl. a. Borlänge och Djurås till Mora och därifrån tillbaka till Säter över Rättvik och Leksand.

— Vi var ute sammanlagt tio dagar och hade i stort sett tur med vädret. Logi fick vi i Turistföreningens vandrarhem och där åt vi också frukost och kvällsmat, så den detaljen blev åtminstone ordnad billigt för oss, och vackert var det där uppe. Det var första besöket för oss båda två och det var konstigt att se folk gå nationaldräktklädda mitt på blanka vardagen. Cykla nästa år också? Nej, det tror jag inte. Jag har släktingar i Kalmar och jag tänker hedra dem med ett besök i stället.



På vandrarhemmets svalgång

Höbärgningssemester hemma hos far och mor.



Tillbaka i arbetet på verkstaden

De tre citerade intervjuoffren är stockholmsbarn med sådana upptäckarglädje inför landsortens mysterier. Fröken *Dagny Forsblom*, Vta 38, vet däremot vad det vill säga att »höra samman med en bit av jorden». Hon är från Ludgo i Nyköpingstrakten och brukar varje semester tillsammans med en syster resa hem till föräldrarna i Stenstugan.

— Far och mor är ensamma nu och kan behöva lite hjälp med höskörden, är hennes enda kommentar. Det har blivit en naturlig sak för henne att ställa sina krafter till förfogande under semestern.

— Vi jobbar inte *hela* tiden. Vi hinner bada och vila oss dessutom. Är vädret hyggligt är höbärgningen klar på en vecka och då blir det litet lugnare.

Kanoten görs sjöklar

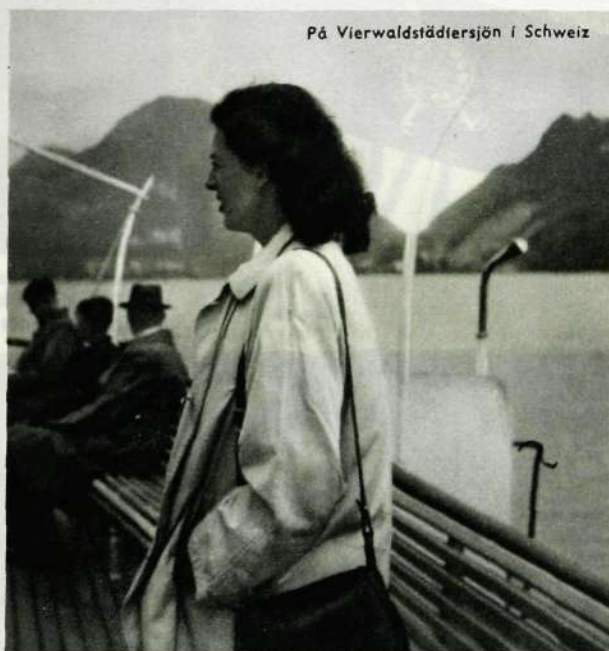


Kanotfärd i Stockholms skärgård.

Hr *Berthold Söderberg*, Vta 32, fjärde man i DM paddling med enmanskanot 500 meter, hade i år tänkt paddla över Ålands hav, men sjön var inte på bästa humör, så det fick vara. Det blev en rejäl tur i skärgården istället.

— Vi startade i tandemkanot från Brunnsviken, en kompis och jag, och paddlade till Söderarm på åtta timmar. Genomsnittsfarten blev sju knop, och det är ju inte så illa. Från Söderarm vände vi ner till Möja, men nu tog vi det lugnt och hade att göra i två dagar. Nästa destinationsort var Sandhamn och sen stävade vi hemåt via Djurö. Vi var ute i fjorton dagar, bodde i tält, tog abborrar och gäddor på drag och lagade krubbet själva. Sen var jag ute i skördarbete några veckor, men det är en annan historia.

Till Paris, Avignon, Rivieran och Milano.



På Vierwaldstädtersjön i Schweiz

Det finns också de, som behovet av nya intryck fört långt utom landets gränser. Till dem hör fröken *Gund Lagerwall*, Xkr, som i vanliga fall brukar ägna sin fritid åt pensel och palett. Det var också konstintresset, som i första hand drev henne ut.

— Jag reste till Paris strax före midsommar, gick naturligtvis till Louvre och såg Mona Lisa, som blev en upp-

levelse för mig. Tittade också på andra muséer och utställningar, inte minst av modernister. Sen reste jag till Avignon och upplevde dels den värsta hetta jag någonsin drömt om, dels en marknad med dans på torget. Och alla de underbara byggnaderna. Fortsatte till Nizza, Rivieran och Milano och drömmer nu om nästa resa.

Gäddor, ål och torsk —

En fångad sexkilosrövere



En som däremot inte drömmer om att resa är förman *Olle Eriksson*, Vta 19, mest känd som »Gädd-Clle» för de bastanta gäddor han drar upp i vattnen kring sin sportstuga på Rindö.

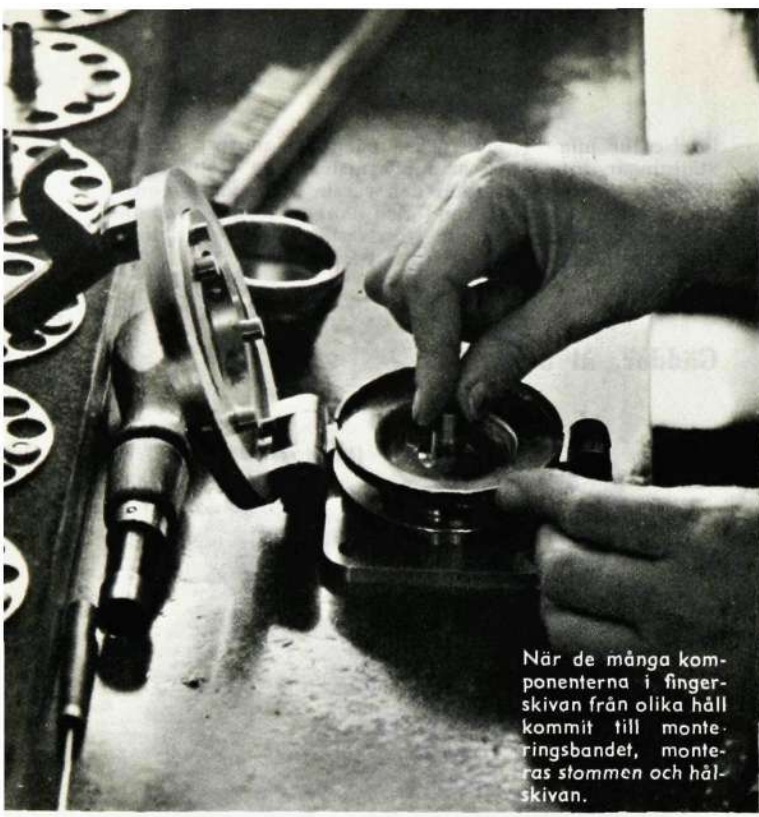
— Jag bor där ute på somrarna sen tio år tillbaka och tänker inte flytta därifrån. Det finns fisk i sjön där. I våras tog jag en gädda på tio kilo, och inte lider jag någon brist på vare sig ål eller abborre heller. Lite torsk plockar jag också opp. Ibland har jag lekt torsk själv också, men jag är simkunnig, så det reder sig alltid.

— makrill, marrisp och mareld.

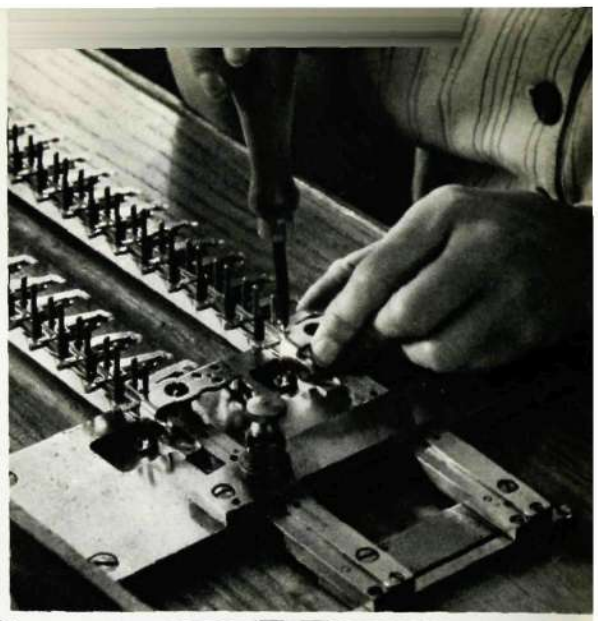
— För mig är semestern detsamma som västkusten. Granitklippor, torsk, makrill och mareld är min sommarmusik, förklarar hr *E Rydblad*, SKV. Det var femte sommaren i följd som jag sökte mig ner till Bohus-Malmö. Klevekilen, Smögen och Hovenäset. Jag badade och fiskade naturligtvis som vanligt, men eftersom jag är ivrig amatörbotanist, höll jag också utkik efter sällsynta växter. Och i år hade jag turen att hitta marrispen, — latinska namnet har jag glömt — som är så sällsynt att den är fridlyst. Och så besökte jag förstas Borgebratte, ruinen av det gamla fäste där enligt sägnen Olav Trygvasons far, Tryggve Olavson, blev »svекfullt överfallen och dräpt år 968», som minnesstenen förtäljer. I övrigt pratade jag med mina vänner bland den förträffliga fiskarbefolkningen, for omkring med kameran och mera i den stilen. Det var en härlig semester!

Badplatsen på Bohus-Malmö





När de många komponenterna i fingerskivan från olika håll kommit till monteringsbandet, monteras stommen och hålskivan.



Hopläggning av fjädergrupper är ett »pillgöra», men en tränad hopläggare hinner med c:a 30 i timmen.

FINGERSKIVANS väg



Fingerskivans hastighet prövas. Den skall »löpa ut» en impuls var tiondels sekund.

Impulserna kontrolleras med hjälp av detta instrument, som i dagligt tal kallas impulsmetern.



När impulsjusteringen är klar, sker förbindning och lödning av kabel till fjädergrupp

Efter skivans vidblåsning med...



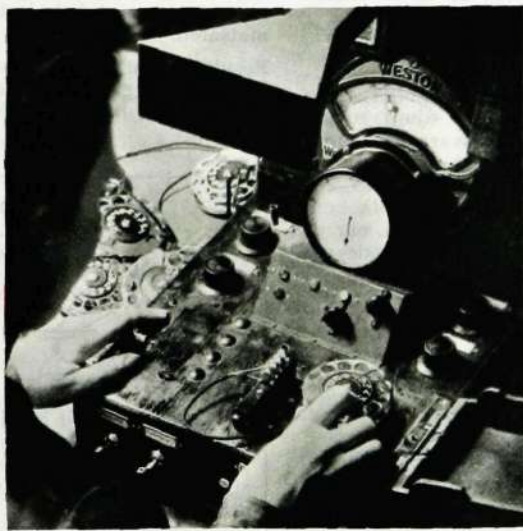
Tredje etappen är att bromshylsan påmonteras och att regulatorn justeras, så att skivan får en jämn gång.



Bygeln, drevet och impuls-hjulet monteras. Det är impuls-hjulet som »läser upp numret».

genom VERKSTADEN

— det s. k. frekvenspro-
jekt 1 sekund, alltså en



På fingerskivor se
exporteras sitter n
lan där den svens
skivan har nian.

gen undergår
besiktning var-
akttry
ån



Själva slutkontrollen sker i
detta instrument, där skivans
pulsförhållandet
en undersöks.

Silly Symphony

Just som vi sätter oss vid en svåröverkomlig skrivmaskin för att försöka åstadkomma en krönika, tränger genom det öppna fönstret en gäll högtalarstämma: »You told me, you loved me, when we were young one day.» Musik i arbetet!

Vi stängde fönstret, ty vem vill bli påmind om sin ungdoms kärleksförklaringar och dårskaper? Räcker det inte med att man har tatuerat »Anna» på ena armen och »Maja-Lisa» på den andra och får dras med det långt sedan man blivit gift med Jakobina och upptäckt att också det var ett misstag.

*

Skämt åsido, så fanns det andra orsaker till att vi stängde fönstret. Om det är något vi avskyr, så är det musikalisk tvångsmatning. Tre matskedar om dagen — en grammofonskiva i halvtimmen. Tagen och äten! Men det finns väl de som gillar att luften sätts i dallring på bestämda tider, sak samma om av en smörtenor eller nöd-ropen och skottlossningen från ett swingband.



*

Men eftersom vi är inne på gram-mofontemat, så kan vi ju lägga på en ny skiva:

— Det där om att en blivande mor kan skada barnet, om hon blir skräm-d, är då bara skrock. En månad innan jag föddes, ramlade mamma mot en grammofon så att det blev hack i ski-van och den bara tuggade om samma fras. Men inte blev det något fel på mej inte, på mej inte, på mej inte...

*

Med tanke på denna rysansvärda kon-sekvens av ett litet missöde hoppas vi, att det inte var många blivande möd-rar som besökte LM:s »tittskåp» på Skansen med dess ackompanjemang av grammofonmusik.

Detta även med tanke på synintrycken. En hedervärd lantman på århundra-dets besök i Stockholm kom nämligen en dag in på Tittskåpet, fixerade en stund uppmärksam men till synes nå-got villrådig vakthavande charmörens

gudsbeläte, strök av sig mössan och frågade:

— Är det här apuset?



Inköpsavdelningen i Midsommarkran-sen lär för lite sen ha fått en lapp med begäran att den skulle rekvidrera ski-van »Aj kant givv jo eniting bot lavv». Vilket ju är en rätt bra ljudenlig åter-givning av »I can't give you anything but love». Vilket betyder: »Jag kan inte ge dig något annat än kärlek».

Nåja, i vissa fall kan det ju räcka. Fast vi för vår del föredrar kropp-kakor.

*

På tal om kärlek, så lär den ju över-vinna alla hinder. Häromdagen var det dock stopp på ett håll, åtminstone för tillfället. Det ringde i Pk:s telefon och en ivrig kvinnsperson sade:

— Jag skulle vilja tala med Svensson.

— Vilken Svensson?

— Herr Svensson.

— På vilken avdelning finns han?

— Det vet jag inte. Men han heter Svenss...

— Ja, det har vi hört. Men är han ingenjör eller kontorist eller förman eller verkstadsarbetare, elektriker, lagerarbetare, byggnadsarbetare, vakt-mästare, springpojke eller...

— Det vet jag inte. Men han heter Svensson...

Pk lade på luren.

Men nog var det väl tur, att inte kvinnspersonen bad att få tala med Peterson...

*

Ett hinder, som också är envist, är den hos många LM-are djupt rotade motviljan at! i telefon svara med num-mer eller namn. »Hallå» sitter i som arvsynd och surströmmingsdoft. För att inte tala om att det finns folk, som konsekvent glömmor slå nollan, när de ska ut på linjen. Följande hände oss nyligen:

— Rrrr.

— Hall... flåt, 457.

— Det är Stig.

— Octopus.

— Vad för någe?

— Octopus. Latinska namnet på bläck-fisk.

— Jaså. Då har jag nog kommit fel. På med luren. Ny signal.

— 457.

— Är det pappa?

Kom ihåg papperet!

På förekommen anledning påmin-ner vi om, att papperskorgarna får användas *endast* för pappersavfall, *inte* för tomma tändsticksaskar, äppleskrottar, bananskal och andra rester av LM:arnas mellanmål. Det är en hopplös uppgift för städper-sonalen att skilja pappersavfallet från annat skräp, om inte kontors-personalen själv sörjer för denna sortering. Alltså — pappersavfall i papperskorgen, karbonpapper, or-migpapper, bananskal o. dyl. i en särskild skräpkorg.

— Tja, ingenting är ju omöjligt.

— Pappa, det är Stig. Jag försökte ringa nyss, men jag kom visst till ett akvarium, för där var en kille som dillade om bläckfiskar.

— Stig! Jag är inte din far!

— Va?

— Jag är inte din far!

— Vad menar pappa? Är jag adopte-rad? Har mamma...

— Inga indiskreta frågor. Lägg på luren, lyft den igen, avvakta svarston, slå nollan, avvakta ny svarston och koppla sedan det önskade numret enligt telefonkatalogens anvisning, när-mare förklarad och motiverad i en förträfflig artikel i senaste numret av KONTAKTEN, så är det möjligt, churu inte bergsäkert, att du träffar din rik-tige far. Lycka till Stig, det låter kan-ske invecklat, men är i själva verket förbaskat enkelt att utföra. Den tek-niska proceduren är mera invecklad, men det angår dig inte.

Vi kunde tyvärr inte se Stig, men mik-rofonen i vår hand antog sakta for-men av ett frågetecken.

Vi lade ner frågetecknet med ett ut-ropstecken och gick för att äta lunch.

*

I samband med denna heliga akt-staterade vi den envishet, med vilken LM-restaurangen anstränger sig att återkomma i KONTAKTENs krönika. Denna gång inte för att man numera övergivit öppna dörrrens politik, utan för att det kommit upp s. k. ljudisole-ringsplattor i taket i tjänstemanna-matsalen.

Resultatet är helt enkelt strålande. Maskinbullret från verkstäderna hörs nu betydligt bättre än förut.

OCTOPUS.



— Nog är det väl ändå för jäkligt, att inte statens verk kan följa med sin tid så mycket så dom inför ny-stavning! Här stavar dom ju Tele-grafverket med »fv»!



Språkrationalisera!

Varför inte rationalisera på det språkliga området?

Åtminstone inom vår firma, till att börja med. Skall alla vänta på alla så blir det aldrig något gjort. För närvarande använder vi väl följande utländska språk: engelska, franska, polska, spanska och tyska. Även om vi undantar polskan, som väl inte användes så mycket, så är det dock fyra språk. Vilken lättnad skulle det inte innebära, om vi skulle kunna nöja oss med ett språk. Med hänsyn till kunderna måste vi väl ännu en tid använda deras språk, men...

För den interna korrespondensen mellan de olika Ericsson-företagen i olika delar av världen, för interna tekniska beskrivningar, för text på ritningar, som skall användas i olika länder och för direkt personlig kontakt mellan LM-are med olika modersmål skulle vi dock med fördel kunna använda oss av endast ett språk. Detta tror jag alla instämmer i. Men så gäller det frågan, vilket språk skall man välja? Ja, många skulle säkert utan betänkande föreslå ett eller annat av de ovan nämnda språken. Låt oss emellertid först söka den viktigaste fordran, som bör ställas på detta språk: det bör vara så enkelt och lättlärt att alla i Ericsson-koncernen kan lära sig läsa, skriva och tala det. Denna fordran uppfylles inte av något av de ovan nämnda nationella språken.

Det internationella språket Esperanto, spritt över hela världen, uppfyller denna fordran helt och fullt. Det kan dock ännu ej tävla med något av de större nationalspråken, när det gäller antalet av dem som använder språket. Detta har emellertid i detta sammanhang mindre betydelse, då det endast skulle användas i internt bruk. Låt oss nu se något på esperanto, först på dess grammatik och sedan på en enkel esperantotext.

Stavningen är fonetisk, dvs. bokstäverna uttalas alltid på samma sätt, alltså ungefär som i spanskan men fullkomligt i motsats till engelskan.

Betoningen är regelbunden: alltid på näst sista stavelsen, liksom i polskan i allmänhet.

Obestämd artikel saknas, som i ryska, bestämda artikeln heter alltid LA, i singularis och i pluralis samt i alla kasus.

Orden i esperanto bildas av stamord till vilka lägges ändelser, för- och efterstavelser, så bildas t. ex. substantiv genom ändelsen -O, adjektiv genom -A och adverb genom -E. Pluralis av substantiv och adjektiv bildas genom att lägga till -J, samt akkusativ genom -N.

(Forts. på sid. 99)

Smäländsk kärngubbe LM-veteran

Intervju med förmannen Johannes Lelki, som var med redan 1881

Det kan vara roligt att se, hur ni har det här ute. Om ni lever och har hälsan.

F. d. förmannen vid L M Ericsson, Johannes Lelki, 91½ år gammal, har gjort en liten utflykt från Tomtebogatan, där han bor, för att hälsa på eventuellt kvarlevande bekanta på det företag, där han började 1881 för att avgå med pension 1917. Prydlig och snygg i sin ljusa piquéväst och med det öga, som starren ännu inte givit sig på, fullt av småländsk humor och finurlighet, slår han sig ner och börjar ventilera minnen.

Sitt småländska ursprung är han stolt över. En person med stockholmarens hela solida okunnighet om och oförmåga att lokalisera sydsvenska tungomål råkar fråga honom, om han är skåning.

— Skåning? Jag? Nä, jag är smålänning. Hur skulle jag annars ha kunnat bli så här gammal?

Så berättar han en smula om sitt liv. Och Lelki kan berätta. Litet staccato, men hela tiden med spelande skrattrynkor kring ögonen och i klart och koncist utformade satser.

Han är född i närheten av Strömsnäsbruk och blev faderlös vid 3 och moderlös vid 9 års ålder. Då emigrerade han till Skåne och var vallpojke i Kristianstadstrakten några år. Den tiden tillbragte han till stor del på hästryggen. Så småningom blev han smedslärling i Malmö och fick försörja sig på det arbete han kunde hinna med på fritid. Efter ett år som gesäll kom han till Stockholm och fick först plats hos en smed på Storgatan. Där gjorde han decimalvägar på ackord. Han tillverkade hela vägarna själv från början till slut, och för det fick han 9 (nio) kronor pr styck. Undra på att han tröttnade och började hos Palmcrantz på Döbelnsgatan för vidare befordran till Karlsvik, där han i tre års tid var med om att tillverka kulsprutor för export till England. Det var andra pjäser än m/42 — de hade fyra å fem pipor, och eldhastigheten var nog inte så värt imponerande efter moderna begrepp. Från den verkstaden flyttade han till Öllers och där träffade han en värmelänning, som hette Lars Magnus Ericsson. Men den där Ericsson stannade



F. förmannen Johannes Lelki.

inte så länge. Han öppnade egen verkstad strax efteråt.

— Jag tyckte bra om L M, för han var en rejäl karl. 1881 slutade jag hos Öllers och gick för att söka arbete hos L M, som nyss hade flyttat till Biblioteksgatan. Jag mötte honom i trappan och frågade, om han hade användning för mig.

»Har inte tid nu. Kom igen om några dar, så ska vi se efter», sa L M och försvann. Men dan därpå hade jag brev ifrån honom, att jag kunde börja med detsamma. Det var 35 man före mig på verkstan och jag blev nummer 36. Sen stannade jag till 1917. Då fick jag pension, så jag har nog blivit lite dyr för bolaget... Det går sådär ibland, när en smålänning blir stockholmare.

— Någe mer från ungdomen? Ja, jag har exerceerat här i Stockholm också. 14 dar. Vi var läraktiga på den tiden, si...

— Känner hr Lelki igen den här? Hr Lelki ler över hela ansiktet och väger trämmikrofonen, modell 1876, som en klenod i handen.

— Undrar hur många tusen såna här jag gjorde när jag arbetade på gamla Sjuan.

— Men den här känner väl inte hr Lelki igen?

Den här gången är det fråga om den första försöksmodellen till handmikrofonen. Hr Lelki ger den frågande ett ögonkast, som kan tolkas lite hur som helst, men i alla händelser inte innebär något smieker.

— Kanske inte precis den här, säger han, men en annan med lite mera svängt skaft. Men vi gjorde inte så många, för de var för ömtåliga för skakning och slag. Det blev bättre när vi fick kolkornsmodellerna.

Han prövar med fingret membranet i hörtelefonen och funderar ett ögonblick.

(Forts. på sid. 100)

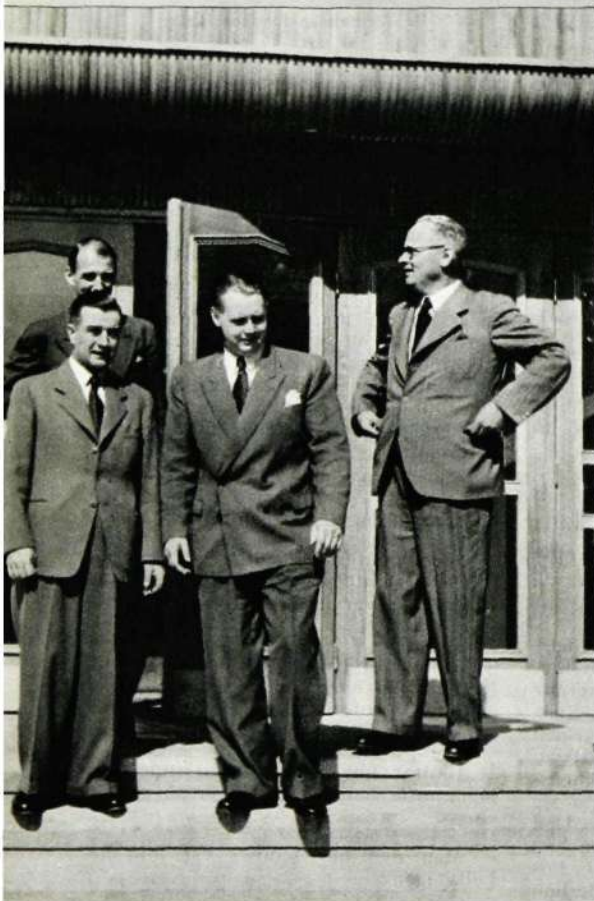
ORKESTERSOMMAR

LM-orkestern har under den gångna sommaren låtit tala om sig en hel del. Som vi nämnde i förra numret av **KONTAKTEN** gjorde den en uppmärksam insats vid LM-dagen på Skansen och den har även representerat företaget vid andra tillfällen.

Söndagen den 27 juli konserterade sålunda orkestern vid Djulöbaden i Katrineholm för en publik på över 5 000 personer. Konserten tillkom på initiativ av stadens myndigheter med anledning av att LME uppfört en fabrik i staden.

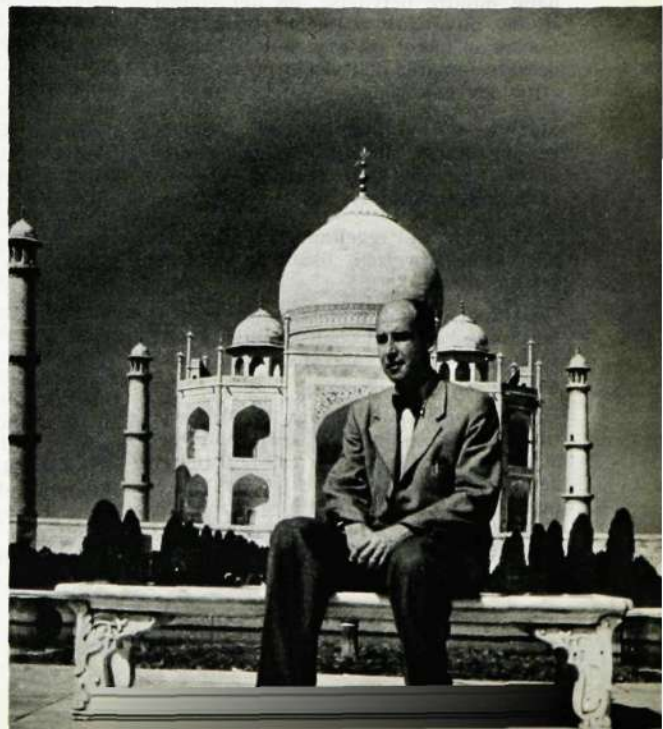
Påföljande söndag höll orkestern sin årliga utflykt, denna gång till Mariefred, varvid konsert gavs på yttre borggården till Gripsholms slott!

Bilden t. v. togs under konserten i Katrineholm och nedanstående bild under hemfärden från Mariefred, då orkestern konserterade ombord på s/s Mälaren.



JORDEN RUNT FÖR LME

Ingenjör Erik Wester, Af, tidigare LM:s representant på Java, har varit på resa jorden runt. I nästa nummer av **KONTAKTEN** kommer en skildring av denna färd. Här bredvid syns ingenjör Wester framför Taj Mahal i Indien.



FINSKT MINISTERBESÖK

Den 25 augusti hade LME i Midsommarkransen besök av finske handelsministern, direktören för Finlands bank och kanslichefen på finska legationen i Stockholm. Besökarna ägnade särskild uppmärksamhet åt de sociala inrättningarna. Bilden här ovan, som togs på Midsommarkrands trappa, visar från vänster handelsminister *Takki*, bankdirektör *Tuomioja* och kanslichefen *Lehto*. I bakgrunden kapten *Hagstedt*, Afk.



Marconi Company jubilerar

I en av Londons traditionsrikaste och vackraste byggnader, Guildhall i City, samlades den 23 april i våras ca 300 gäster till en bankett under Lord Mayorns värdskap för att inleda jubileumshögtidigheterna med anledning av Marconi Companys 50-årsjubileum. Bland gästerna märktes representanter för de Marconi-anslutna företagen jorden runt. Delegationen från Sverige och SRA bestod av dir. H Alexandersson, övering. S Ljungqvist och grosshandlare U Salchow och dessa herrar överlämnade till det jubilerande företaget en hyllningsadress.

Banketten var som sagt endast inledningen till Marconi Jubilee Convention och efter några dagar, varunder deltagarna på egen hand fick ägna sig åt Londons sevärdheter, vidtog en serie orienterande föredrag och visningar av industriella anläggningar. Inledningsanförandet hölls av Sir George Nelson, ordförande i styrelsen för English Electric och Marconi, och han uttryckte därvid sin och sina medarbetares glädje över att på detta sätt få tillfälle att efter de långa krigsårens isolering återknyta den personliga kontakten med de anslutna företagens representanter.

I detta sammanhang kan för övrigt nämnas att Kungl. Telegrafstyrelsen för ett par månader sedan med Marconi Wireless Telegraph Co. Ltd träffat avtal om inköp av ett par 100 kW kortvågssändare för Hörby, en affär på närmare 2 milj. kronor.

På bilden här ovan ses dir. H Alexandersson (i mitten) överlämna SRA:s hyllningsadress till Sir George Nelson (t. v.) under det att övering. S Ljungqvist begrundande tittar på.

"Värmlänningarna" i Katrineholm

LME:s teatersektion ger i november "Värmlänningarna" på Folkets hus i Katrineholm. LME-orkestern medverkar. Efter den stora framgång orkestern noterade vid sin konsert vid Djulöbaden i somras kan man vänta sig, att Katrineholmspubliken är intresserad av vad LM-arna kan prestera även på andra konstnärliga områden. Vi vågar alltså spå fullt hus.

"Trivsamma toner"

de båda i KONTAKTENS tävling prisbelönta musikprogrammen, har nu spelats upp av LM-orkestern. Det första, som sammansatts av hr Åke Starck, spelades i matsalen 12 september och det andra, komponerat av hr Sigvard Andersson, Vt 13, fick utgöra programmet för säsongens sista utomhuskonsert den 19 september.

SRA-FABRIK I HUDIKSVALL



Svenska Radiobolagets nya fabrik i Hudiksvall.

Bristen på arbetskraft och omöjligheten att för närvarande erhålla tillstånd till nybyggnader i Stockholm har gjort, att SRA i landsorten sökt en lämplig plats för en filialverkstad. Därvid har valet av flera skäl fallit på Hudiksvall, där bolaget av staden förhyrt en modern industribyggnad. Stadens myndigheter har varit mycket tillmötesgående vid underhandlingarna om detta företag och inredningsarbetena i byggnaden pågår nu för fullt.

I första hand avser bolaget att till Hudiksvall överflytta högtalartillverkningen och därmed frigöra utrymmen i huvudbyggnaden på Alströmergatan för andra ändamål. Arbetsstyrkan vid filialverkstaden blir till att börja med 50 à 60 man, som man hoppas kunna anskaffa på orten. Om förhållandena visar sig gynnsamma ämnar man så småningom åtminstone delvis förlägga monteringen av Radiola-apparaterna till Hudiksvall.



Tre kända idrottsflickor: Margit Söderström, LME, Märta Karlsson, KU, och Solveig Sandström, LME.

En spänstig oldboy



I koncernmästerskapet för oldboys segrade Huvudfabriken överlägset och tog 9 titlar av 12 möjliga.

Uno Jehler, RfC, som deltog i 6 grenar, tog ensam 4 titlar, nämligen i 100 m, 1 500 m, höjdhopp och längdhopp.

Lägg därtill att Uno Jehler är koncernmästare på skidor och klubbmästare i terränglöpning, tillhör LM:s representationslag i fotboll, oldboyserien, är en av de bättre orienterarna samt dessutom brukar lira bandy om vintrarna, och bilden av en sant spänstig karl blir litet mera fullständig.

Jehler var med redan 1929, när han om mornarna brukade gå upp på Östermalms idrottsplats och idrotta för sitt nöjes skull. Idrotten har sedan dess haft sin givna plats på hans livsföringsprogram. Därför är han också en strong gosse och förekommer allt som oftast på idrottsplan. LM:are, gack och gör sammalunda!

KONCERNMÄSTERSKAPEN I FRI IDROTT

LME-företagens Idrottsförbund instiftade förra året vidstående plakett, som ritades av ing. Gotthard Nyholm. Den utdelas till koncernmästare i olika idrottsgrenar. I lagtävlingar för segrande företag är plaketten monterad på en svart platta. Inskriptionen på plaketten kommer nu efter namnbytet att ändras.

Hittills har under året tävlats om mästerskapen i bandy, skidloppning, terränglöpning, fri idrott, handboll och varpa. Fotboll och tennis pågår som bäst då detta skrivs och resultaten torde vara klara och meddelade på anslagstavlor när KONTAKTEN distribueras. Orienteringen går den 5 oktober och därmed är årets mästerskapstävlingar avslutade.

Hittills erövrade plaketter fördelar sig på de olika företagen sålunda:

LME 17 individuella
3 lag

LME Kabel 7 ind.

SRA 4 ind.

Alpha 1 ind.

1 lag

SKV 3 ind.

Ermi 1 ind.

Av LME:s 17 individuella mästerskap har 4 st. erövrats av Uno Jehler medan Stefan Kullberg och Thore Jonsen tagit 3 st. vardera. 2 st. mästerskap vardera har erövrats av Märta Karlsson och Gustav Ericsson, LME Kabel, samt Börje Rosell, LME.

De individuella resultaten

Herrar

Löpning 100 m

1) S Kullberg, LME, 11.3 sek. 2) S Franzén, SRA, 11.3. 3) A Nilsson, KV, 11.4.

1 500 m

1) G Hagström, SRA, 4.07.4. 2) L Lindberg, ABA, 4.08.0. 3) O Svanberg, ABA, 4.12.8.

Höjdhopp

1) G Sjöland, SKV, 1.65. 2) A Nilsson, KV, 1.65. 3) L Hyll, FÖB, 1.60.

Diskus

1) O Presthus, SRA, 36.58. 2) O Kurvitz, SRA, 33.69. 3) O Siik, LME, 32.90.

Kula

1) O Siik, LME, 11.67. 2) O Kurvitz, SRA, 11.56. 3) L Hesselstedt, SRA, 10.97.

Längdhopp

1) A Nilsson, KV, 6.54. 2) S Kullberg, LME, 6.42. 3) M Nilsson, ABA, 6.21.



Damer

I damernas tävling blev resultaten följande:

Löpning 80 m

1) Märta Karlsson, KV, 11.3, koncernmästare. 2) Solveig Sandström, LME, 11.5. 3) Margit Söderström, LME, 12.1.

Höjdhopp, final

1) Alice Petersson, ABA, 1.30. 2) M-L Gustafsson, LME, 1.25. 3) M-L Persson, KV, 1.20.

Slungboll

1) Solveig Sandström, LME, 39.28, koncernmästare. 2) M-L Persson, KV, 33.59. 3) Margit Söderström, LME, 31.90.

Längdhopp

1) Märta Karlsson, KV, 4.30, koncernmästare. 2) Alice Petersson, ABA, 4.25. 3) M-L Gustafsson, LME, 4.20.

Stafett 4x80 m

1) LME (Mary Johansson, Margit Söderström, Maj-Lis Gustafsson, Solveig Sandström) 47.0 sek. 2) ABA (Gun Andersson, Alice Petersson, Anni Welamsson, Aina Ohlsson) 49.2 sek.

Enhä

Alphas korpskyttar

har under sommaren haft en individuell serietävling på Järva skjutbana med en skjutning i veckan, utom under juli, då man tog semester även från skyttet. Tävlingsarna, som ägt rum på torsdagskvällarna, gav följande resultat:

Klass I:

1) Gösta Nilsson, 236 poäng. 2) Gösta Berglund, 225 poäng. 3) Nils Thorsson, 221 poäng.

Klass II:

1) W Juhlin, 200 poäng. 2) E Nordström, 181 poäng. 3) E Envall, 177 poäng.

Klass III:

1) W Angliden, 201 poäng. 2) A Lundborg, 201 poäng.

Damer:

1) E Fredlund, 138 poäng (1 serie). 2) A-M Sjöberg, 111 poäng (1 serie). 3) I Gustafsson, 102 poäng (1 serie).

Säsongens idrottsfacit



— Säsongens idrottsfacit? Ja, låt oss börja med den fria idrotten som jag med gott samvete kan säga, att vi fått fräs på, både vad bredden och toppen beträffar. Vi har utkämpat massor av klubbmatcher, många flera än som kan refereras i KONTAKTEN, vi har tagit upp idén om avdelningsmästerskap, och deltagandet i klubbmästerskapen var rekordartat — över 35 man i varje gren.

Idrottsledaren, gymnastikdirektör *Curt Wahlberg*, bläddrar litet i sina papper och fortsätter:

Helhetsintrycket är, att säsongen varit den mest lovande hittills med många flera aktiva deltagare än tidigare. Fotbollslaget är det bästa vi haft, och trots en del motgångar på sista tiden lyckades det till slut i alla fall klara sig upp i korporationsfotbollens elitserie. Vi har också startat en del nya grenar, bland dem badminton, som lockar många deltagare, och jag miss-tänker det blir flera nästa sommar.

Tyvärr måste jag också komma med litet gnäll, kanske också en smula skäll. Handbollen för damer startade stortartat med inte mindre än tio lag, men på grund av bristande laganda och — jag är här tvungen använda ett hårt ord — även bristande sportsanda, sprack serien och vi kom inte heller med i årets korporationsmästerskap. Jag hoppas att flickorna till nästa säsong lär sig uppträda lika bra som idrottspojarna. Det finns många goda idrottsflickor inom LME, och de övriga kan ta exempel av, och de flickorna passar jag på att tacka för gott samarbete och utmärkt kamratanda.

Ovanpå detta en smula kvirr över att en rad nykomlingar gärna vill använda vår materiel utan att betala sin avgift till klubben. Visst vill jag se dem här nere på idrottsplatsen, men de ska vara solidariska med kamraterna och lämna sin ekonomiska tribut som de andra.

Till slut ett par små önskemål. Ja, det ena är förresten inte litet. Jag skrev i



LMEricsson-företagens idrottsförbund

På årsmötet i maj fastställdes det länge diskuterade förslaget till ändrat namn på koncernens gemensamma idrottsorganisation. Då sammanslutningen bildades i maj 1947, döptes den till L. M. Ericssonföretagens sportförening. Men detta namn ger inget uttryck för att organisationen är en sammanslutning av idrottsklubbar, alltså ett förbund. Det gamla namnet har också ofta blandats ihop med LME:s Idrottsklubb och Idrottsklubben LME. Koncernens idrottsorganisation heter nu alltså LME-företagens idrottsförbund. Styrelsen består av ordförande och kassör samt två representanter från var och en av de anslutna klubbarna, ett verkställande utskott, f. n. herr Nils Hagman, AB Alpha, och herr Uno Jehler, LME.

Anslutna klubbar är LME:s Idrottsklubb, Radiolas Sportförening, Sieverts Kabelverks Idrottsklubb, LME Kabelverks Idrottsklubb, Alpha Idrottsklubb, Svenska Elektronrörs Sportklubb, LME:s Försäljnings AB Idrottsförening, Ermis Sportklubb, LM Ericssons Signal AB Idrottsklubb. Samtliga klubbar är anslutna till Stockholms Korporations-idrottsförbund.

Idrottsklubben LME

är ansluten till Riksidrottsförbundet och öppen för alla anställda inom koncernen. Den sorterar direkt under LME-företagens idrottsförbund.

början av säsongen en artikel i KONTAKTEN om idrott åt alla. Vi har ett bra stycke väg kvar innan vi når dit, även om många goda exempel och föredömen givits av folk från olika avdelningar. Jag hoppas på ett stort steg framåt nästa säsong. Och så önskar jag, att jag hade mera hjälp att sköta idrottsplatsen. Men var får man folk ifrån i dessa tider? Ja, kanske en del av mina idrottskamrater kunde hjälpa till någon gång? Vi kan ju alltid passa på att fråga dem genom KONTAKTEN.

SVENSK-FINSK DAMHANDBOLL PÅ LM-PLAN

Vänkskapsmatcher i Åbo och Stockholm

Ett svenskt-finskt gästspelsutbyte i damhandboll har ägt rum i sommar inom LME-koncernen. Det finska laget Åbo-Kamraterna, inbjöd i samband med korpledarekursen på Bosön SER:s damlag att spela en match i Åbo. Laget reste 5 juli och spelade dels i Åbo mot Åbo-Kamraterna, som besegrades med 6—1, dels mot ett lag i Fiskars, där resultatet blev 5—5.

Sex veckor senare var det finska lagets tur att gästa Sverige. 30 augusti spelades på LME:s idrottsplats i Mid-sommarkransen en triangelmatch mellan LME, SER och Åbo-Kamraterna. Resultaten blev: SER—Åbo-Kamraterna 3—1, SER—LME 2—2, LME—Åbo-Kamraterna 2—0. Dagen därpå möttes SER, SRA och Åbo-Kamraterna och denna gång blev resultatet: SER—SRA 2—0, SER—Åbo-Kamraterna 1—1, Åbo-Kamraterna—SRA 3—2.

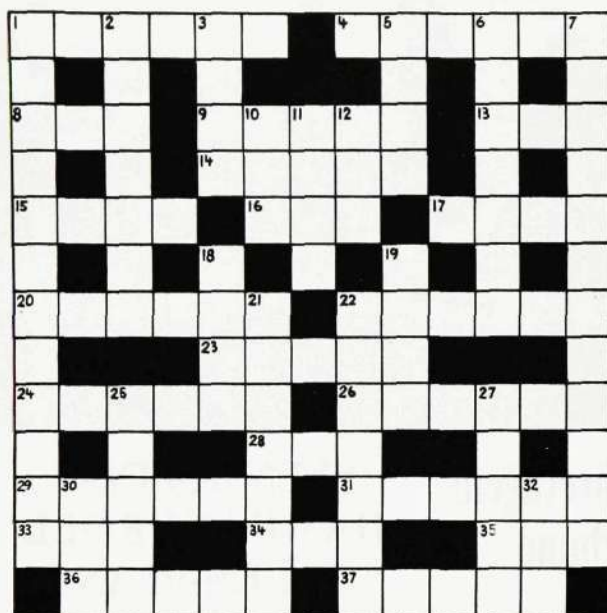
— Både matcherna i Finland och i Sverige blev mycket givande ur alla synpunkter, betonar SER:s lagkapten, fröken *Birgit Norell*. Finskorna var snabba och uthålliga och spelade upp sig mer och mer, och om vi — som vi hoppas — får möta dem igen nästa år, blir de svåra motståndare. Det är förresten tal om att vi ska över och gästa Fiskars, och jag hoppas verkligen att det går att ordna på något sätt.

Alpha-idrottsklubb i Uddevalla.

En idrottsklubb har bildats vid AB Alphas fabrik i Uddevalla. Vid sammanträde med intresserade inom företaget valdes följande styrelse: hr P Berg, ordf., förman B Tverin, v ordf., ingenjör N Rundkvist, sekr, hr O Andersson, sekr, hr H Andersson, kassör.

På den nybildade idrottsklubbens program står i främsta rummet fotboll och bordtennis.

KONTAKTENS korsord nr 5



Här är en ny korsordsgåta. Den torde vara i det medel-svåra laget och bör alltså inte avskräcka KONTAKTENS intelligenta korsordslösare. Först öppnade rätta lösningen inbringar som vanligt en tia. Lösningarna skall vara redaktionen tillhanda senast 1 november. Kuvertet märks »Korsord nr 5».

Vågrätt

1. Berömd señorita
4. Är boran
8. Skrake
9. Namn och folk
13. För fjärrskådare
14. Bör man på långpromenad
15. Närsynt person
16. Halva födan
17. Fisk och gör buller
20. Bro och bio
22. Uppdrag
23. Är sälle
24. Mörklagd
26. Ransonerade papper
28. Övervintrar
29. Förbrukas dagligen på LM
31. Färg
33. Är ägaren till ett förnöjsamt sin-nelag
34. Antal och kön
35. Musikterm

36. Titel
37. För våta varor

Lodrätt

1. Är många LM-ingenjörer
2. LM-produkt
3. Vågad och sömnbringande
5. Matmor
6. Ställning
7. I LM:s nybygge i Midsommar-kransen
10. Svart och gjorde Björn Borg
11. Potentat
12. Tal
18. Jätte
19. Viktig kroppsdel
21. Pelare
22. Ej nötkreatur
25. Brukar ej gåpåare
27. Förr det första plagget
30. Ingenjörsträff
32. Ung norrman



Bildgåta

Äter en bildgåta. Den ser svår ut, men skenet bedrar, ty den är rätt enkel. Tänk efter bara, så klarnar det nog. Lösningar, märkta »Bildgåta nr 4» skall vara oss tillhanda senast 1 november, och det först öppnade rätta svaret försäkras insändaren om en hel tia.

Lösningar

Bildgåta nr 3 föreställde inte armeringsjärn, som någon gissat. Däremot föreställde den fem på varandra lagda enkronor fotograferade i närbild från sidan. Först öppnade rätta lösningen hade ingenjör *I P Hedrén*, Laboratoriet, Alpha, till pappa. Tian kommer pr post.

Även korsordstian går denna gång till Alpha, närmare bestämt *L von Knorring*, Vanadisvägen 2, Stockholm.

Lösning till KONTAKTENS:s korsord nr 4

S	T	R	I	N	D	B	E	R	G	
T	R	E		O	R	O		O	R	
A	I	K		T	I	E		I	O	
F				K	A	V	R	I	N	G
E	N		A	R	A		L		G	
T		S	P	I	R	A	L		F	
T	R	O	R	E	E	L	L	T	E	
L	E	V	I		N	I	E	A	M	
A	L	G	O	T		B	A	R	M	
G	Ä	V	L	E	F	I	R	M	A	

PLINGELIN



Herr redaktör

(Forts. från sid. 93)

Infinitiven av verben slutar alltid på -I, presens på -AS, preterium, vilket motsvarar svenskt imperfekt, perfekt och pluskvamperfekt, på -IS samt futurum på -OS. Obs. inga starka verb, inga oregelbundenheter. Feminina ord bildas genom -INO, t. ex. FRATO, bror, FRATINO, syster, KOKO, tupp, och KOKINO, höna osv.

Detta får räcka som den första glimten av esperantos grammatik. Nu kommer ett litet textprov, som jag hoppas många av Kontaktens läsare ska kunna översätta: La direktoro de la telefona firmo parolos vespere al siaj kunlaborantoj el la tuta mondo en la restoracio Bern. Li certe diros, ke estas unika okazo, ke Ericsson-anoj el la tuta mondo povas interparoli en unu lingvo.

Enligt min mening har esperanto bara ett fel och det är detsamma som vidlådde telefonien i dess början — nyttan av det är inte så stor som den skulle vara om det redan vore mera spritt. Det vore därför lämpligt om L M Ericsson ville hjälpa till och sprida esperanto genom att använda det.

Tänk er: om några år kan alla LM-are i hela världen esperanto. Vilken *international kontakt* inom Ericsson-koncernen!

Skulle vi inte våga oss på att rationalisera även på det språkliga området? Frågan är i varje fall värd att ventileras, eller hur?

S. P. Ranto.

*

Det skulle alltså, så vitt vi kan förstå, bli ett språk till utöver engelska, franska, polska, spanska och tyska. Vi kan nog knappast förmoda våra affärsvänner i olika länder att lära sig esperanto.

Red.

Arbetarnas pensionsfråga

Det talas mycket om »arbetsmarknadens flyttfåglar» nu för tiden, folk som tar anställning ena dagen och slutar den andra, och många åtgärder för att motverka detta har diskuterats och prövats.

Jag har varit i bolagets tjänst i 42 år och kan kanske tillåtas föreslå en åtgärd, som jag tror skulle hjälpa till att på LME skapa en stabil arbetarstam, som stannar vid arbetet. Ordna pensionsfrågan. Vi får visserligen ett åldersunderstöd på 400 kronor, men 400 är inte värst mycket pengar nu för tiden.

När jag kom till LM var direktör Boström chef och han hade börjat arbeta på en plan för arbetarnas pensionering när han förölyckades. Om jag inte misstar mig, var det en arbetskonflikt som gjorde, att pensionsfrågan sedan inte mera upptogs till behandling. Nu borde den tas upp igen. Det skulle bli till fördel för bolaget.

T A Karlsson

*

Åldersunderstödet kan, enligt vad KONTAKTEN på vederbörligt håll gjort sig underkunnig om, för man och

hustru tillsammans bli 600 kronor. Härtill har hittills kommit en gratifikation till jul.

Enligt för folkpensioneringen gällande bestämmelser medför en högre inkomst än 600 kr pr år avdrag på folkpensionen. Större pension från bolaget skulle alltså medföra motsvarande minskning av folkpensionen och resultatet bli detsamma.

Red.

Ta bort numren!

Herr Redaktör!

Undertecknad vill härmed föreslå KONTAKTENS redaktion att vid distribution av tidningen till de anställda använda titel, herr, fru, fröken, vid adressering och inte arbetsnummer som nu är förhållandet.

Jag förmodar att det endast tillämpas inom kategorien arbetare och inte för tjänstemännen och högre befattningshavare inom koncernen. Då KONTAKTEN är s. a. s. en fritidsbetonad företeelse och adresserad till våra privata förhållanden och hem, vill vi ju helst glömma att vi är ett nummer i den stora industriella armén. Vi är nog väl numrerade ändå från »vaggan till graven» i vårt samhälle av idag så vi bör ju få slippa individnumreringen på våra postala försändelser.

Titeln herr är en gammal vacker svensk titel — det är fru och fröken också för övrigt — den kan vi gott kosta på en svensk jobbare emellanåt, i varje fall när han är privatmänniska. Så tänk på saken, hr Red., en ändring är ju tämligen enkel eller hur?

Med risk för att bli kallad »kvirr»

Högaktningfullt

Herman Carnell

(Vta 538) Telesignalfabriken

*

Det medges, att det inte ser så trevligt ut med arbetsnumret framför namnet på KONTAKTENS kuvert. Det har hittills funnits där av den anledningen, att man inom företaget lätt skulle kunna komma i kontakt med dem, vilkas tidning kommit i retur på grund av felaktig adress. Nu har emellertid som synes arbetsnumret avlägsnats på adressen — trots det ökade arbete detta innebär för KONTAKTENS expedition. Detta arbete skulle dock underlättas, om varje adressförändring genast anmäldes till resp. avdelningskontor. Det är vår förhoppning, att *alla* KONTAKTENS läsare i fortsättningen skall få tidningen under rätt adress, och att var och en vill göra sitt bästa för att underlätta expeditionsarbetet.

Vad beträffar förslaget om titel framför namnet förekommer f. n. inga titlar i adresserna till de anställda — vare sig de är tjänstemän eller arbetare. För att kunna sätta ut titel måste man göra om hela adressregistret, och det låter sig tyvärr inte göra.

Red.

Tenorer och basar, ohøj!

Ni vet väl att det inom L M Ericsson finns en manskör, som låtit höra sig vid olika tillfällen. Kören har för övrigt till tradition att på våarna sjunga

Förslagsverksamheten på kontoret

(Forts. från sid. 83)

tillverkningsorderns färdigbesked. Detta går nu inte, men förslagsställaren har givit kommittén impulsen till att låta göra en blankett, varigenom utskrivningen av rapporterna avsevärt förenklas.

Herr Fritz Andersson, Eb, framhåller att de små privata inköpen genom Vi ofta förorsakar onödiga omkostnader för företaget, men enbart obetydlig vinst för köparen och föreslår därför, att sådana inköp begränsas till att omfatta varor till ett visst minimivärde.

Bestämmelser i huvudsak överensstämmande med förslaget är utfärdade.

Så långt de hittills slutförbehandlade förslagen. Kommittén har flera förslag under behandling och det har också kommit in nya.

Det är meningen att förslagsverksamheten skall fortgå och har Ni något gott uppslag, som kan leda till rationalisering av kontorsarbetet och förenkling av pappersexercisen, så sänd in det till VD. Användbara förslag kommer att honoreras i förhållande till vad de är värda.

Gösta Grönwall.

för patienterna på olika sjukhus i staden. Körmedlemmarna har även tillfälle att under musikdirektör Erik Ehnwalls ledning medverka vid konserter i Stockholms parker. Dessutom planerar kören en resa till Oslo år 1948, då den firar 10-årsjubileum. Alla sångintresserade herrar inom LME hälsas hjärtligt välkomna till manskörens »Mikrofon» repetitioner varje fredag kl. 17.15 i Midsommargården.

Styrelsen

Sol och vitaminer

De sakkunniga påstår att sol och vitaminer är de nyttigaste mediciner som människan kan skaffa sig.

Vi som »sitter inne» eller står hela dagarna i undanskynda lokaler, där det inte finns något större överflöd av dagsljus, och sällan någon sol, är glada för att få komma ut i det fria då det är vackra dagar. När så är fallet vore vi tacksamma för en aldrig så enkel sittplats att vila kroppen på. Nu gäller det rätt så stor publik som skall ha plats i många fall, varför det är ett problem hur sådant skall lösas. Min enkla syn på saken är, att man kunde klara sig med lösa plank på tegelstenar, vilka inte kräver så stora utrymmen när hösten kommer och bänkarna skall tas in för vintern.

Under vintern speciellt, men även sommartid, vore det bra att ha tillgång till frukt i lunchlokalen. Det bör naturligtvis vara till skäligen pris. Om lunchserveringen ej har tid med eller intresse för saken, kan nog någon hemmafru driva denna rörelse. Har hört många uttala sig för denna sak, särskilt de dagar det är ruggigt väder, då man ej har lust att gå ut.

»60218»

LM-schacket hävdar sig

För tionde gången försvaras vår schackära i korpserien av LME:s I. K. Schacksektion, som i år sänt 5 fyramannalag i olika divisioner. Under årens lopp har första laget uppnått följande resultat. Laget, som de flesta gångerna representerats av N Östling, E Johansson, F Andersson och K Sandberg, har lyckats vinna 4 gånger samt placera sig på bättre halvan i tabellen alla år och i år har vi även andra laget uppe i div. I.

De skarpaste dusterna i korpen har utkämpats mot Atlas Diesel år 1941—1942, då landslagsspelarna G Stoltz och N Bergqvist spelade för Atlas. Vi hade tagit hem Stockholms Dagblads vandringspris för 3:e gången i följd 1938—1940 men det skulle bli stopp och stryk efter noter. Under tecknad mötte Stoltz och vann efter 8 timmars spel, sedan Stoltz hade satt bort en bonde och i iveren att få tillbaka den, satte bort kvalitet. E Johansson förlorade mot Bergqvist, men vid de två sista bordens skrapade vi ihop 1,5 poäng till, så slutresultatet blev 2,5—1,5 till vår fördel. Året därpå vann Atlas med 2,5—1,5 men Stoltz fick endast halv revansch. År 1941 satte Stockholms schackförbund upp ett nytt vandringspris och i det lyckades vi få vår första in-teckning förra året. När detta skrivs ligger vi efter 3 ronder bra till i 1947 års serie. Lagens sammansättning i år är 1) N Bergqvist, 2) N Östling, 3) E Johansson, 4) F Andersson och B-laget 1) I Roots, 2) H Zalitis, 3) G Nyberg, 4) K Sandberg, reserv B Isaksson.

Sammanlagt har vi spelat 20 klubbmatcher, där deltagarantalet har varierat mellan 10—50 man, resultat: 17 vinster och 3 förluster.

I LME:s klubbmästerskap satte idrottsklubbarnas prisinköpschef, Tage Hallman, upp ett vandringspris år 1939 som under tecknad tog hem för alltid 1942. I ett av samma person nyuppsatt vandringspris har O Erlandsson och B Ericsson en, samt W Söderholm två in-teckningar och Söderholm tar hem priset för alltid, om han vinner en gång till.

Säsongen inledes alltid med korpserien som går av stapeln på Stockholms schacksalonger, Drottninggatan 29 C varje måndag och torsdag. Sedan följer en halvtimmes blyxt- och förgåvoturneringar samt klubbmästerskap och klubbmatcher, däribland en resa till Eskilstuna mot Munktelles. Alla LME:s schackspelare är hjärtligt välkomna till Tellushallen, Trettondagsvägen, varje tisdag kl. 19.00—23.00.

LME:s I. K. Schacksektion
N Östling

Smäländsk kärngubbe

(Forts. från sid. 93)

— Är det någon av herrarna, som minns fälttelefonerna, som vi gjorde åt ryssarna, frågar han eftersinnande. Näå, jag kunde väl tro det. Jag hade hunnit bli förman på sjuan då, och de telefonerna gjorde jag själv. Det var kinkigt jobb, för alla kopplingar och

God säsong för LM-skyttet

L M Ericssons Skytteklubb höll klubb-tävling och mästerskapstävling i ge-värsskjutning lördagen 23 augusti på Stora Skuggans skjutbana. Tävligen gynnades av ovanligt bra väder, vilket bl. a. hade till resultat att årets mäs-tare, Gottfrid Gustavsson, GR, vann med den högsta poängsumma som hit-tills förekommit på skytteklubbens mästerskapstävlingar. De bästa resul-taten blev:

Klubbtävligen (svensk huvudskjutning):

Klass 1 (7 deltagare)

1) S Lundell, FÖB, 79. 2) B Backholm, FÖB, 74. 3) Lennart Karlsson, K, 74.

Klass 2 (6 deltagare)

1) Lennart Eriksson, FÖB, 72. 2) Sven Olsson, K, 70.

Klass 3 (6 deltagare)

1) F Ljungqvist, FÖB, 67. 2) A Ahlberg, HF, 61.

Klass 4 (14 deltagare)

1) G Stålfors, HF, 75. 2) Gottfrid Gus-tavsson, GR, 75. 3) Olof Johansson,

GR, 73. 4) J Wikström, HF, 72. 5) K B Olsbro, HF, 71.

Klass 5 (6 deltagare)

1) V Salminen, FÖB, 73. 2) Erik Jo-hansson, HF, 73.

Mästerskapstävlingen (två hastiga och en långsam tavelserie):

1) Gottfrid Gustavsson, GR, klass 4, 45+48+40 = 133. 2) Olof Johansson, GR, klass 4, 43+49+39 = 131. 3) V Salminen, FÖB, klass 5, 46+42+42 = 130. 4) G Stålfors, HF, klass 4, 47+41+41 = 129. 5) J Wikström, HF, klass 4, 47+38+36 = 121. 6) H Ohlin, HF, klass 4, 43+44+29 = 116.

Efter årets mästerskapstävling har följande var sin in-teckning i vandrings-priset: R Ödman, DKB, W Cederqvist, ERMI, K B Olsbro, HF, E Fridzén, HF, samt Gottfrid Gustavsson, GR.

Vid årets korporationsskjutning place-rade sig L M Ericsson på tredje plats bland personalkorporationerna, grupp A. Spårvägen segrade med 827 poäng, som tvåa kom Telegrafverket med 819 poäng medan LME hade 806 poäng.

grejor låg i mikrofonskaffet, och jag litade inte på någon annan.

Vederbörligen tillstuckade frågor vi, hur stämningen var på verkstaden på den tiden.

— Söndagarna var långa, kommer svaret utan en sekunds tvekan. Vi längtade tillbaks till verkstan. Där var vi som en stor familj. Och ibland bjöd L M ut oss på utflykter och fest. Jag minns, när vi var på Lilla Hasselbacken. Och så var jag ute och seglade med honom ibland. Si jag har alltid tyckt om att segla. Och jag, förstås. Och sjunga.

— Det är kanske därför, som hr Lelki blivit så gammal?

— Nja, jag har kommit underfund med, att ju dummare en människa är, desto äldre blir hon. Men sjuk har jag aldrig varit. Jag stod i korsdrag en gång och började må illa och fick vara hemma en eftermiddag. L M lät mig åka hem i droska som en greve. Men varför ska en bli darrhänt och halvblind, när en blir gammal? En kan ju inte arbeta, fast en vill. Och inte får jag sällskap med ungdomen heller, när jag är ute och går. Di har för brått. Jag funderar allt på att skaffa mig en cykel. Jag ville låna en häst av min sons svåger och rida lite, men det fick jag inte. Han var rädd kraken skulle komma hem ensam, och det vore ju lite förargligt. För hästen.

Hr Lelki tittar sig omkring i utställningshallen, dit vi hunnit under samtalet, ler igenkännande åt gamla tele-foner och telefonväxlar och står litet fundersam inför en lyxtelefon, avsedd för presidenter och kungar.

— Tänk i alla fall, säger han plötsligt, jag är två år och tre månader äldre än kungen. Jag minns när han var prins och när han blev kronprins. Fast jag var visst lite äldre än han, redan då...

LME-studier

LME:s studieprogram skiljer sig från de flesta andra studieprogram därigenom att det inte anger några exakta tidpunkter under läsåret, då de olika ämnena skall behandlas. Avsikten med denna uppläggning är att vi under läsåret skall ha möjligheter att undan för undan ta upp på schemat de ämnen, som har aktuellt intresse och som därför samlar tillräckligt många deltagare för att föreläsningarna eller studie-cirklarna skall kunna sättas igång. Vi har begränsad tillgång på lokaler, var-till kommer att vi inte kan ta de olika lärarnas tid allt för mycket i anspråk.

För att ett muntligt ämne skall kunna sättas i gång, måste vi därför redan från början ha klart för oss, att antalet deltagare blir tillräckligt stort. Det är just för att få denna uppgift som *Pu* nu liksom tidigare företar en under-sökning i form av en »förhandsanmä-lan». Vill Ni därför att vissa föreläsningar skall tas upp på läsårets sche-ma, bör Ni i Ert eget intresse fylla i denna förhandsanmälan enligt anvisningarna och sända in den omedelbart till *Pu*.

Studieprogrammet har under detta läs-år utökats med några korrespondens-kurser i språk. Det framgår av till-lägget till studieprogrammet att det för varje språk finns flera kurser att välja på. Om Ni inte redan från början har absolut klart för Er vilken kurs, som passar såväl Edra förkunskaper som Ert studiemål, bör Ni rådfråga *Pu*. Lämpligt är att Ni då pr telefon LME 520 beställer tid för rådfrågning. På *Pu* finns även dessa olika språkkurser för påseende.

Personalen vid de anslutna bolagen kan lämpligen vända sig till *Pu*'s represen-tant vid sitt företag.